

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Venstres ordfører, hr. Svend Heiselberg, lever åbenbart i den overbevisning, at når en usandhed bare gentages tilstrækkelig mange gange, bliver den til sandhed. Hr. Svend Heiselberg ved lige så vel som resten af Folketinget ganske udmærket, at det er og bliver forkert, når man bliver ved med at påstå, at det var Fremskridtspartiet, der sprængte det ikke-socialistiske flertal. Det er ikke tilfældet, og det skete heller ikke den 5. november efter den første forhandlingsrunde. Nej, det skete allerede den 10. oktober, da fru Mimi Jakobsen på CD's vegne meddelte, at CD's æg under disse finanslovforhandlinger var lagt i Socialdemokratiets kurv. Dermed eksisterede det ikkesocialistiske flertal ikke længere, og dermed forsvandt muligheden for at skabe et ikkesocialistisk alternativ, som hr. Svend Heiselberg tilsyneladende gerne havde set.

Derfor – og alene derfor – kunne Fremskridtspartiet den 5. november konstatere, at det var udsigtsløst at deltage i forhandlinger, hvor overskriften nærmest var et kapløb om, hvem der havde de mest rabiate forslag til ekstra udgifter på finansloven, som det jo også fremgår af de mange ændringsforslag. Nej, hr. Svend Heiselberg, det, der havde været perspektiver i, havde været at gennemføre det samme som i efteråret 1989. Da lykkedes det nemlig at skrabe 3 mia. kr. sammen ud over de besparelsesønsker, regeringen havde dengang, men det er ikke lykkedes denne gang, tværtimod.

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg gør mig ikke nogen som helst forventninger om at kunne overbevise hr. Kim Behnke om noget som helst, men jeg vil dog anføre – i hvert fald af hensyn til referatet – at jeg synes, det er den mest dødsyge undskyldning, jeg længe har hørt fra Fremskridtspartiets side, for at forlade nogle forhandlinger på et komplet tåbeligt tidspunkt.

Hvis Fremskridtspartiet havde villet gøre som os andre – og Fremskridtspartiet har som bekendt betydelig flere mandater end CD – så var man naturligvis gået med, var blevet ved bordet og havde påvirket forhandlingerne i den retning, man ønskede det.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Ja, jeg går også nærmest herop af hensyn til referatet.

Hr. Svend Heiselberg sagde, at SF gik, da regningerne skulle betales. Det er jo ikke rigtigt. I SF's ændringsforslag til finansloven er der fuld dækning for alle udgifter. Vi har krone til krone-finansiering af alt, hvad vi kommer med. At vi så ikke har kunnet blive enige i forhandlingerne, er en anden sag, men det er jo bl.a., fordi vi har ønsket at spare andre steder end Venstre. Vi har f.eks. ønsket at spare på forsvaret, det ville Venstre ikke være med til, Venstre ville hellere skære ned over for nogle af de dårligst stillede her i landet for os at se, nemlig de langtidsledige. Det var vi uenige om, men det har ikke noget at gøre med, at SF ikke er villige til at skaffe penge til finansiering af de udgiftsforslag, vi fremsætter. Det er vi bestemt villige til.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Jeg mener, det er en stor misforståelse, når Fremskridtspartiet ligesom vil antyde, at de meldte sig ud af finanslovklubben på et tidligere tidspunkt. Det var rent faktisk den 5. november ca. kl. 15.00, at Fremskridtspartiet gik ud fra mødelokalet uden at fortælle de øvrige partier, som deltog i mødet, at man nu gik til pressen og meddelte, at man ikke længere ville deltage i forhandlingerne, og efter hvad jeg har forstået, indkaldte man til et gruppemøde, hvor man besluttede sig til ikke længere at ville deltage i finanslovforhandlingerne. Jeg ved ikke, om det sidste er korrekt, men sådan er jeg blevet orienteret.

Men jeg synes faktisk, at det er kritisabelt, når finansministeren har indkaldt partiet, at man så afviser at deltage i forhandlingerne. Og vi må vel også sige, uden at jeg skal referere, hvad der skete på mødet, at finansministeren lagde ting på bordet, som absolut måtte have Fremskridtspartiets interesse.

Og så må jeg også sige til hr. Jes Lunde, at det er forkert, at der var uenighed om mulighederne for besparelser på forsvaret. Hr. Jes Lunde vidste jo udmærket godt og havde også accepteret under forhandlingerne, at den endelige konklusion ville blive, at der ikke kunne